

еднаж длавъ плитко, само да изсѣкжтъ корены. *Пк. 51.* Това, кое-то у дѣтца-та ся прѣзира испрѣвъ наймного, то и наймного ги убива. *Л. Д. 1869 р. 105.* Робенсыновото морско пътуваніе испрвомъ беше благополучно. *Р. А. 14.* Въ това училище испрѣвмъ па и до скоро ся е прѣдавало всичко на Българскый языкъ. *Л. Д. 1870 р. 197.* Той не ще излезе такъвъ добъръ човѣкъ, какъвъ-то си го испрвены ты помисли. *Зк. 103.* Сичко, що ще ти е потрѣбно, Милчо, за испрвены, азъ щж ти настаня. *ib. 163.*

Испрѣжж *м. св.* изжарю: Запрегни, Вело, запрегни Запрегни поли ракави—Испржи, Вело, испржи деветъ кокошки. *В. 360.*

Испрѣлж *м. св.* выжгу, опалю: Па си пжрна пуста искра, Испрли му брадичка-та. *М. 276. (см. опърлж).*

Испрѣснж *м. св.* **Испрѣснувамъ** *м. дм.* лопну, (о лъзата въ проклятіи): Ак' издигнамъ еденъ студень каменъ, Да те удрамъ мегю две-те очи, Ке т' испжрнатъ очи отъ глава-та! *М. 173.* Ей-та тебе, незнайно юначе! Ако лъжа право да не казвамъ. Току ми тѣ две църни очи, Да Богъ даде, да ми исприснувать. *Ч. 288.* Да ти кжлва, да ти кжлва Твои пжстри очи Пжстри испржснали. *Л. Д. 1876 р. 148.* Чунке друга любя, Та тебе те мама, Очи да испржнатъ, Вретень на далеко. Оште не дорече, Очи испржснѣха. *В. 204.*

Испрѣхвамъ *са м. дм. возвр.* **Испрѣхвамъ** *са изъ* кожата лъзу изъ кожи вонъ: Кучето изъ кожата са изпрѣхва срѣшту мене, ама не може—вързано (*und so gern auf mich losgerannt wäre*). *Рш. 15.*

Испрѣхнж *м. св.* **Испрѣхнувамъ** **Испрѣхвамъ** *м. дм.* высохну, высыхаю, просохну: Така гребенена земя не само испрѣхва отъ зимный студъ та става пб-ровка, нъ еще и просжхва. *Л. Д. 1873 р. 255.* Земя-та става стодна за да попива потрѣбны-ты на растеніето газове, испрѣхва и найнапоконъ чисти ся и отъ непотрѣбный бурень. *ib. 260.* Овци-те, кѣту ся отърсжтъ и изпрѣхжтъ, тргжватъ по гласу кавата, та отивжтъ на пашж. *Пк. 135.*

Испсѣвамъ *м. св.* выругаю: Не накарвайте ма да бжда неблагодарень и да ви испсувамъ въ вѣстниците. *З. 335.*

Испѣкамъ *м. св.* *Въ дѣйств. знач.* 1) разобью: Тѣ стоятъ та гледать чудо и чудовище, до дѣ Иванчо испука кратунка. *Л. Д. 1876 р. 60.* 2) пронью: Що-то испука, той го испука. *Посл. ib. Въ ср. знач.* перемру: Ако нашите планински селѣне да би обуле бѣломорски караване или арнаутски ризи, то би испукале до единъ отъ студъ. *З. 93.* **Испѣкамъ** *са* гресну: Испука ся земя Паливянска Седемдесе педи на доле. *М. 53.* И го удри по юначки плещи, Дури гржди му сѣ испукале, Църне кжрви дури ся изтекле. *М. 159.*